

Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.93/2010/13. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Győri Ítéltábla a Győrött, 2010. október 14. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A kábítószerrel visszaélés büntette miatt I.r.vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Zala Megyei Bíróság 2010. március 17. napján kihirdetett 3.B.13/2009/19. számú ítéletét az alábbiak szerint **változtatja meg:**

II.r. vádlott terhére megállapított bűncselekmény vonatkozásában a bűnsegédi minőségre való utalást mellőzi.

IV.r. vádlott tekintetében a Nagykanizsai Városi Bíróság 2.B.621/2004/5. számú ítéletével kiszabott 1 (egy) év 10 (tíz) hónapi börtönbüntetés végrehajtásának elrendelésére vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét I.r., II.r. és IV.r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

I.r. vádlott vonatkozásában a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja a 2010. március 17. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

I n d o k o l á s :

A Zala Megyei Bíróság 3.B.13/2009/19. szám alatti ítéletében 5 vádlott büntetőjogi felelősségéről határozott. Az ítélet III.r. és V.r. vádlott vonatkozásában első fokon jogerőre emelkedett, így e vonatkozásban nem képezte felülbírálat tárgyát. A megyei bíróság I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb kábítószerrel visszaélés büntetében (Btk. 282/A.§ (1) bekezdés és Btk. 282.§ (1) bekezdés). Ezért - mint különös visszaesőt, halmazati büntetésül - 5 év börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. II.r. vádlott bűnösségét bűnsegédként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében (Btk. 282/A.§ (1) bekezdés) mondta ki. Ezért 2 évi - végrehajtásában 5 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre

ítélte. A vele szemben kábítószerrel visszaélés vétsége (Btk. 282.§ (1), (5) bekezdés a/ pont) miatt indult eljárást megszüntette. IV.r. vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószerrel visszaélés büntetében (Btk. 282.§ (1), (2) bekezdés b/ pont). Ezért 5 év börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Elrendelte a Nagykanizsai Városi Bíróság 2.B.621/2004/5. szám alatti ítéletével kiszabott 1 év 10 hónapi börtönbüntetés végrehajtását. I.r., II.r. és IV.r. vádlottak vonatkozásában a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította az általuk előzetes fogvatartásban töltött időt. Rendelkezett a bűnjelekről és kötelezte a vádlottakat a felmerülés arányában a bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen az ügyész II.r. vádlott terhére, a kábítószerrel visszaélés vétségében történő bűnösség kimondása érdekében jelentett be fellebbezést. I.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodsorban enyhítésért, II.r. vádlott és védője felmentésért, IV.r. vádlott és védője elsődlegesen az eljárás megszüntetéséért, eltérő minősítésért és enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A fellebbviteli főügyészség átiratában és képviselője a másodfokú nyilvános ülésen az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint II.r. vádlott esetében az első fokú bíróság két hibát is vétett, egyrészt amikor cselekményét bűnsegédként elkövettként értékelte, holott az önálló tettesi cselekménynek minősül, másrészt pedig amikor a forgalmazói típusú magatartása mellett a fogyasztói típusú magatartása miatt az elterelésre tekintettel az eljárást megszüntette. Hivatkozott arra, hogy egyebekben II.r. vádlott esetében az első fokon kiszabott büntetést megfelelőnek találja, annak súlyosítása a további bűncselekményben történő bűnösség kimondása mellett sem indokolt. Mindezek alapján a Zala Megyei Bíróság ítéletét akként kérte megváltoztatni, hogy II.r. vádlott vonatkozásában az ítélet tábla a bűnösségét további 1 rb kábítószerrel visszaélés vétségében (Btk. 282.§ (1), (5) bekezdés a/ pont) is mondja ki, a terhére megállapított másik bűncselekmény minősítéséből a bűnsegédletre történő utalást mellőzi, egyebekben a megyei bíróság ítéletét hagyja helyben azzal, hogy IV.r. vádlott esetében további enyhítő körülményként értékeli, hogy az általa megszerzett kábítószer összehatóanyag tartalma a minősítéshez szükséges határt csekély mértékben haladta meg.

I.r. vádlott védője a fellebbezését írásban is indokolta, melyet a másodfokú nyilvános ülésen fenntartott. Ebben lényegében az első fokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenységét támadta. Álláspontja szerint tévedett az első fokú bíróság, amikor a tényállást III.r. vádlott adott vallomására alapította, hiszen a vádlott több, egymásnak is ellentmondó vallomást tett, így szavahihetősége alappal megkérdőjelezhető. Ezzel kapcsolatosan a megyei bíróság indoklási kötelezettségének elmulasztására is hivatkozott annyiban, hogy nem adott számot arról, hogy a több eltérő tartalmú vallomás közül miért éppen az I.r. vádlottra terhelő vallomását fogadta el a tényállás alapjául, melynek teljes egészében ellentmond **tanú 6** tanúvallomása és az a körülmény, hogy a telefonlehallgatási anyagban nem található egyetlen kábítószerrel kapcsolatos beszélgetés sem I.r.vádlott és **III.r.vádlott** közt. A gépkocsiban megtalált két üveg ketaminnal kapcsolatban a védő álláspontja szerint ugyancsak nem sikerült kétséget kizáró módon bizonyítani, hogy I. r. vádlott a kábítószer szándékosan szerezte meg és tartotta gépkocsijában. Az első fokú bíróság ezzel kapcsolatos következtetése megalapozatlan, mivel nem folyt bizonyítás a ketamin hígítására, vagy nem

higítására nézve, a bíróság megállapítása ellentmond a szakértői véleménynek is, s nem tudni milyen köztudomású tényen alapszik. Végül a védő egy eljárási hibára is felhívta a figyelmet, sérelmezve azt a körülményt, hogy törvényi feltételeinek hiányában került sor az ügyek egyesítésére.

II.r.vádlott védője a másodfokú nyilvános ülésen a felmentésre irányuló fellebbezést fenntartotta, előre bocsátva, hogy az első fokú bírósági eljárásban előadott perbeszédét mindenben fenntartja. Az ítélet megalapozatlanságára hivatkozott, amelyet annak iratellenessége és az a körülmény eredményez, hogy az első fokú bíróság tényről tényre helytelen következtetést vont le. Védőtársával egyezően a III. r. vádlott vallomásait értékelő bírói munkát kifogásolta akként, hogy az első fokú bíróság ezen vallomásokból iratellenesen emelt ki bizonyos vallomás részleteket, míg a többi vallomás értékelésével adós maradt. Sérelmezte azt is, hogy a megyei bíróság kirekesztette a bizonyításból azokat a tanúvallomásokat is, amelyek I.r. vádlott vallomását támasztották alá. Érvként hozta fel azt is, hogy a nyomozóhatóság a megfigyelés, lehallgatás ellenére nem tudott olyan konkrét bizonyítékokkal szolgálni, amely védenca bűnösségét bármilyen módon alkalmas lett volna igazolni. Érvelése szerint kizárt, hogy a II. r. vádlott tudott arról, hogy az általa átvett csomag kábítószer tartalmaz, ellenkező esetben elképzelhetetlen, hogy a rendőrautót észlelve azt átadja vádlott-társának.

IV. r. vádlott védője a másodfokú nyilvános ülésen a fellebbezést eltérő formában, az első fokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése és új eljárásra utasítása érdekében tartotta fenn. Álláspontja szerint az első fokú bíróság olyan eljárási szabályt vétett, amely kihatással volt az eljárás lefolytatására, a IV. r. vádlott bűnösségének megállapítására és a cselekmény minősítésére, illetve a kiszabott büntetés alkalmazására. Ezt az eljárási szabálysértést azzal követte el, hogy a védelem alapvető védekezési jogát sértette meg, amikor a Be. 111.§ /4/ bekezdése szerinti új szakértő kirendelésekor olyan szakértőt vett igénybe, aki egyazon szakértői irodán belül az előzőleg eljáró szakértő beosztottjaként működik. Álláspontja szerint ekként az új szakértőtől elfogulatlan szakvélemény adása nem volt elvárható, az eljárásban szakértőként nem járhatott volna el, ezért véleményét a Be. 103.§ /1/ bekezdés h/ pontja alapján figyelembe venni nem lehet. Érvelése szerint ilyen esetben a bíróságot mérlegelési jogkör nem illeti meg, az eljárási hiba a másodfokú eljárásban ki nem küszöbölhető, így első sorban az ítélet hatályon kívül helyezése indokolt. Másodsorban az új szakértő szakvéleménynek a bizonyítékok sorából való kirekesztésével, igazoltan csak az állapítható meg, hogy védenca a cselekményt köztes mennyiségre követte el, amely minősítést alapul véve - a saját fogyasztás tekintetében az elterelésre figyelemmel az eljárás megszüntetése mellett - pénzbüntetés kiszabását látta megfelelő büntetésnek.

A másodfokú nyilvános ülésen megjelent I. r. vádlott csatlakozott védőjéhez, emellett a már az első fokú bíróság által is értékelt személyi körülményeire tett nyilatkozatot.

II. r. vádlott az utolsó szó jogán szintén csatlakozott védőjéhez, ártatlanságának adva hangot.

A fellebbezésekre tekintettel az ítéletábra a megyei bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírált a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában a Be. 348.§ /1/ bekezdésének megfelelően.

Ennek során megállapította, hogy az első fokú bíróság eljárása során a vonatkozó jogszabályokat maradéktalanul betartotta. Sem más, sem a IV. r. vádlott védője által megjelölt eljárási szabálysértés nem érhető tetten az első fokú bíróság eljárásában. A rendelkezésre álló iratokból megállapítható, hogy a két vegyészszakértő valóban egy szakértői iroda keretében működött közre, mint szakértő a szakvélemények elkészítésében. Az sem kétséges, hogy intézményileg az első szakvéleményt adó **szakértő 5** beosztottjaként dolgozik az irodán belül **szakértő 7** szakértő is, aki szakvéleményében az előző véleményhez képest mennyiségileg eltérő vizsgálati anyagból indult ki. A két szakértő meghallgatásával az első fokú bíróság megkísérelte tisztázni a szakvélemények közti ellentétet, amely a szakértők egybehangzó nyilatkozata szerint kizárólag a fenti körülményre vezethető vissza. A szakértők, de a védelem sem hivatkozott olyan egyéb körülményre, amely a véleményeket alapul véve arra engedne következtetni, hogy a másodikként eljáró szakértő felettesére tekintettel az ügyben elfogult volt. A két szakvélemény a büntetőjogi felelősség szempontjából is oly mértékben elérő volt, amely az egyébként önállóan, saját nevükben véleményt adó szakértők vonatkozásában még csak a gyanúját sem vetheti fel annak, hogy a szakvéleményt nem a szakma szabályainak megfelelően adták, a második véleményt ezért ki kellene rekeszteni a bizonyítékok köréből, annál is inkább, mert nem **szakértő 7**, hanem **szakértő 5** volt, az aki meghallgatásuk során igazodott szakértő társához.

A megyei bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta, valamennyi bizonyítékot beszerezte és tárgyalás anyagává is tette, amely a tényállás megállapításához szükséges. Ezek okszerű, logikus mérlegelésével állapította meg a tényállást. Maga is alaposan körbejárta a védelem által kifogásolt III. r. vádlott vallomásait. Megfelelően számot adott arról, hogy mely vallomását látta és miért az egyéb bizonyítékok tükrében elfogadhatónak. Kétségtelen, hogy a nyomozás során egyéb bizonyítékok beszerzésére is lehetőség nyílt volna, önmagában azonban az a körülmény, hogy ezzel a nyomozóhatóság ezen eljárás keretein belül nem élt, nem ronthatja le önmagában a meglévő bizonyítékok bizonyító erejét. A megyei bíróság által elfogadott bizonyítékok az adott mérlegelés mellett olyan zárt logikai láncot alkotnak, amelyeket a védelem által felhozott érvekkel meggingatni nem lehet. Ezért a felülmérlegelés tilalmára is figyelemmel a felmentésre irányuló fellebbezések nem vezethettek eredményre.

A tényállás megalapozott, azt csak annyival kell kiegészíteni személyi részében, hogy IV.r.vádlottat a Nagykanizsai Városi Bíróság a 4.B.544/2008/22. szám alatti ítéletével - mely a Zala Megyei Bíróság 2010. június 29. napján kelt Bf.161/2010/8. szám alatti végzésével emelkedett jogerőre - társtettesként elkövetett testi sértés büntette (Btk. 170.§ (1), (2) bekezdés) miatt 6 hónapi börtönre és 1 év közügyektől eltiltásra ítélte. Elrendelte a Nagykanizsai Városi Bíróság 2.B.621/2004/5. szám alatti ítéletével kiszabott 1 év 10 hónapi börtönbüntetés végrehajtását.

Ezzel a kiegészítéssel a megyei bíróság ítélete immár teljes mértékig megalapozott, így alapján képezhetette a másodfokú bíróság határozatának is. A tényállás alapján az első fokú

bíróság I.r. és IV.r. vádlottak esetében helyesen vont következtetést bűnösségükre, helyes a bűncselekmények megnevezése és jogi minősítése is. II.r. vádlott vonatkozásában azonban az ítélet nem igazodik a Legfelsőbb Bíróság 2009. 316. eseti döntésével kialakított gyakorlathoz. Ennek értelmében ugyanis - mint ahogy az ügyészség is rámutatott - forgalmazói típusú kábítószerrel visszaéléses bűncselekmény mellett a csekély mennyiségű fogyasztói típusú magatartás esetén ez utóbbi miatt indult eljárás megszüntetésének nincs helye, a Btk. 283.§ (1) bekezdés a/ pontja ez esetben nem alkalmazható.

Ugyanakkor az alábbi indokolás mellett az ítéletábra nem látta indokát a Btk. 282.§ /1/ bekezdésében meghatározott és az /5/ bekezdés a/ pontja szerint minősülő kábítószerrel visszaélés vétsége miatt indult eljárás megszüntetésére vonatkozó rendelkezés megváltoztatásának, az adott bűncselekményben történő bűnösség megállapításának. Mint ahogy a fellebbviteli főügyészség is lényegében ezt az álláspontot foglalta el, a terhére rótt súlyosabb megítélésű bűncselekmény mellett ez utóbbi cselekményének a büntetés kiszabására számottevő jelentősége nincs. Ezért a Be. 332. § /2/ bekezdésére alapítva látta törvényesnek az eljárás megszüntetését. Ugyanakkor a II. r. vádlott terhére rótt másik bűncselekmény kapcsán valóban szükségessé vált az első fokú ítélet megváltoztatása, mégpedig a fellebbviteli főügyészség indítványának megfelelően azzal, hogy az adott cselekmény vonatkozásában önálló tettesként felel. Kétségtelen, hogy II. r. vádlott a tényállásban írt magatartásával közreműködött abban, hogy I. r. vádlott a kábítószer a megrendelőhöz eljuttassa. Ez a látszólag bűnsegédlet megállapítására alkalmas tevékenysége azonban egy önállóan, ez által tettesi magatartásként értékelendő elkövetés- formát valósított meg, amelyet a törvényhozó a kábítószer átadása körében fogalmazott meg.

Ezért az ítéletábra a megyei bíróság ítéletét a Be. 372.§ /1/ bekezdése alapján megváltoztatta és az adott minősítés mellett II. r. vádlott esetében a bűnsegédi minőségre utalást mellőzte.

A megyei bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket teljes egészében feltárta valamennyi fellebbezéssel érintett vádlott esetében. Mint ahogy az első fokú bíróság is hivatkozott rá, nem hagyta figyelmen kívül azt a körülményt sem, hogy IV. r. vádlott a terhére megállapított bűncselekményre nézve, a minősítést megalapozó hatóanyagtartalmat igen csekély mennyiséggel haladta meg. Nyilván ez indította arra, hogy a súlyosító körülmények túlsúlya ellenére a törvényi minimumban határozza meg a szabadságvesztés mértékét, amelynek egyébként törvény szerinti végrehajtási fokozata a Btk. 42.§ /2/ bekezdés 3. pontja szerint fegyház lenne. Ezen a megyei bíróság által lényegében mérlegelt körülményre tekintettel az ítéletábra sem kívánt változtatni a végrehajtási fokozatot illetően, az ehhez kapcsolódó jogi indokolást ezért azzal egészítette ki, hogy a börtön fokozat megállapítása a Btk. 45.§ /2/ bekezdésének alkalmazásával vált törvényessé.

A büntetés mértéke valamennyi fellebbezéssel érintett vádlott esetében inkább méltányosnak mondható, mint eltúlzott. I. r. vádlott esetében a 2-12 évig terjedő tételhatárokon belül, mint különös visszaesővel szemben kiszabott 5 évi szabadságvesztés, és a II. r. és IV. r. vádlottal szemben a törvényi minimumban meghatározott tartamú főbüntetés további enyhítésére az ítéletábra sem okot, sem törvényes lehetőséget nem látott. Az első fokú bíróság - II.r. vádlott esetében annak próbaidőre történő felfüggesztésére is figyelemmel- olyan büntetést szabott

ki a vádlottakkal szemben, amely igazodik a cselekmények tárgyi súlyához és a vádlottak személyéhez is. Ezekkel a végrehajtandó büntetésekkel arányos I. és IV. r. vádlottak esetében a mellékbüntetésként alkalmazott közügyektől eltiltás mértéke is.

Adott időben a megyei bíróság törvényesen járt el, amikor IV.r. vádlott vonatkozásában elrendelte a Nagykanizsai Városi Bíróság 2.B.621/2004/5. szám alatti ítéletével kiszabott börtönbüntetés végrehajtását. A kiegészített személyi részből azonban megállapítható, hogy időközben a vádlottal szemben újabb jogerős ítélet született, melyben a bíróság az érintett börtönbüntetés végrehajtását már jogerősen elrendelte, ezért az első fokú ítéletből az erre vonatkozó rendelkezést az ítéletábra mellőzte.

Tekintve, hogy a megyei bíróság ítéletének további rendelkezései mindhárom fellebbezéssel érintett vádlott vonatkozásában törvényesek, az ítéletábra a Zala Megyei Bíróság ítéletét egyebekben I.r., II.r. és IV.r. vádlottak vonatkozásában a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

I.r. vádlott vonatkozásában az előzetes fogvatartás beszámítására vonatkozó rendelkezés a Btk. 99.§-án alapszik.

G y ő r , 2010. október 14. napján

Dr.Nagy Zoltán sk..Takácsné dr.Helyes Klára sk.
a tanács elnöke a tanács tagja, előadó

.Csák Csilla sk.
a tanács tagja

Záradék:

Ezzel az ítélettel a Zala Megyei Bíróság 2010. március 17. napján kelt 3.B.13/2009/19. szám alatti ítélete I.r., II.r. és IV.r. vádlottak vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajtható.

G y ő r , 2010. október 14. napján

.Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelélül:

Kiadó: